ŞAKA

SULH BAYRAMI!..

— Peki... Asıl sulh bayramı ne zaman?..
— Galiba Kurban bayramından sonra...

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Dalgın profesör bahçesine bir fidan aldı!..

— İngiliz karikatürü —

AH ŞU KADINLAR!..

Bayan — Bana gösterecek başka bir şeyiniz kalmadı mı?..

Dükkâncı — Evet madam... yalnız dilim!..

— Amerikan karikatürü —

DOĞUM HASTAHANESİNDE..

Genç hasta bakıcı — [Yaşlı olana] Kuzum hemşireciğim, ben burada henüz yeniyim de bilmiyorum, siz anlarsınız!. Bu doğan çocuk kız mı, erkek mi?. Babasına haber vereceğim de...

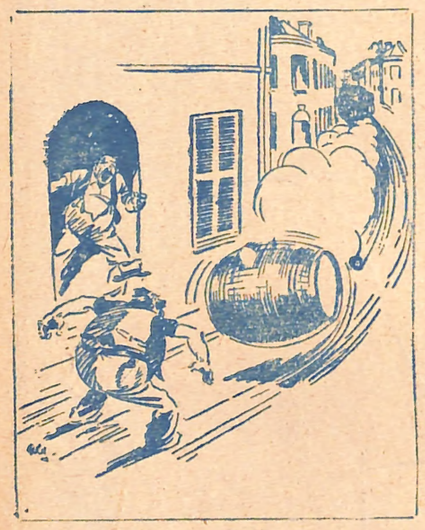

— Aman dostum, şu kamyondan düşen fıçıyı hemen yakala ve içeri at!..

— Amerikan karikatürü —

Yeni gelin — Kocacığım, akşama gelirken bana bir fare kapanı getir... E mi!..

Koca — Lâkin güzelim, daha dün bir tane getirdim ya..

Yeni gelin — Biliyorum amma onun içinde bir fare var, dün gece tutulmuş.. Ben boş bir tane istiyorum..

— Amerikan karikatürü —

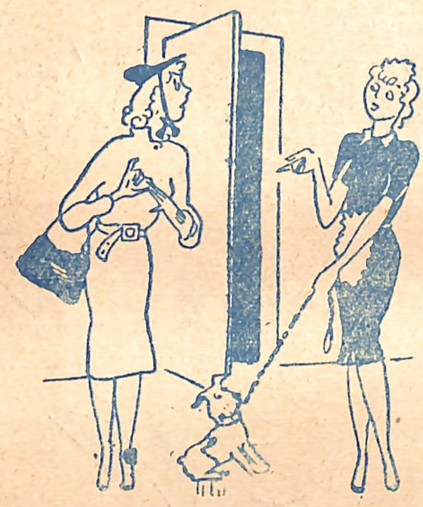

Bahan — Ben yokken kimse beni aradı mı?

Hizmetçi — Evet bir kadın aradı.

Bayan — Genç ve güzel bir kadın değil mi?.

Hizmetçi — Hayır, hayır, size benziyen biri!..

— Ben bir hastanede doğmuşum!..

— Vah, vah... Nen vardı?..

— İngiliz karikatürü —

Erkek — Ah sayın bayanım... Sanki dansetmiyorsunuz da havada uçuyorsunuz...

Sene: 4, Cilt: 8, No. 203

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 19 Eylûl 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

Şaka

SEVGİLİ OKUYUCULARININ ŞEKER BAYRAMINI TEBRİK EDER VE SULH İÇİNDE BİR ÇOK MES'UT BAYRAMLAR TEMENNİ EDER.

BAYRAM SABAHINDA!..

Kadın — Kuzum kocacığım, şu aynî yardımı ne yaptın?..
Erkek — Aman karıcığım, bilmiyor musun... Aynen terziye verdik ya!..

Bayram Sohbeti...

– Demek diyaloğdan vazgeçtin ha?

— Ben vazgeçmedim. Fakat ramazan geçti, bayram geldi. Bir kere de dini bütün okuyucularımızın nabzına şerbet verelim..

— Görenler de seni hayır dua ediyor sanacak..

— Öyle tabiî...

— Pekâlâ... Söyle bakalım, ahvali âlemde ne var, ne yok?

— Bayram var ya işte... Daha ne olsun?

— Ne bayramı?

— Şeker bayramı, memurların hem şeker hem şükür bayramı...

— Benim de sana bir havadisim var.

— Nedir o?

— Bir ilân.. Büyükada sanatoryomu bir doktor arıyor..

— Yalan... Sözünün her tarafı yalnış birader. Evvelâ Büyükadada benim bildiğim gazinolar, lokantalar, plâjlar vardır. Orası sıhhatte ve servette vatandaşların yurdu. Sanatoryomun işi ne? Eğer mutlaka Büyükadaya bir hastahane lâzımsa bir kalp hastahanesi yapmalı...

— Ya doktor?

— Senin doktor dediğin daha Ada iskelesine varır varmaz hastalanır. O güzellerin karşısında çarpıntı insanın yakasını bırakır mı?. Söz ilândan açıldı da söylüyorum. Ben de pek hoş bir ilân gördüm.

— Nedir?

— Başsız adam..

— O da ne?

— İhtimal bir kitaptır. Fakat ne harikulâde keşif değil mi? Başsız, beyinsiz bir adam:

Mesuttur o insan ki yaşar başsız [olup da...

— Doğru, ama ben istemem. Hem bu öyle nadir bir şey sayılmaz..

— Nasıl sayılmaz...

— Elbette sayılmaz. Hitlerin başı var mıydı? Olsa içinde akıl da olurdu. Şimdi Alman ordularının başı var mı? Sen ömründe beyinsiz kimse görmedin mi etrafında? Bir de hoca olacaksın yahu!..

— Şakayı fazla ileri götürme de tatlı tarafından konuş.

— Pekâlâ.. Göksu panayırına gittin mi?

— Gitmiş sayılabilirim..

— Öyle ya.. Oraya gitmedim ama, yazın birkaç kere Küçüksu plâjına gittim..

— Ha.. Şu mesele!..

— Sen Yapı bankasına girdin mi?

— Hayır.. Bir şey yaptıracak değilim...

— Ben bir ev yaptırmak istiyordum da...

— Banka nasıl yaptıracakmış?

— Evvelâ bir kredi mukavelesi yapacaksınız, sonra bir kredi cüzdanı alacaksınız.. Sonra da bekliyeceksiniz..

— Neyi?

— Cüzdanın ev olmasını...

— Ayol ev yaptırmak istiyen içinde oturmak için ister, ömrünün sonunda nasıl olsa bir tabuta girmek herkese mukadderdir.

— O da ne demek öyle?.

— Hem, o evler şimdi yapılamaz ki nasıl olsa...

— Ya... Ne var acaba?

— Bilâkis, bir şey yok da ondan. Bak, çivi de ortadan kalkmış.

— Merak etme, hemen meydana çıkar yakında.

— Yok canım.. Nasıl?

— Nasıl olacak, her biri kazık şekline tahavvül ederek karaborsa yolile!.

Şakacı

Okuyucularımıza:

Sevgili okuyucularımızın ŞAKA'ya gösterdikleri derin alâka bizi pek mütehassis ediyor. Okuyucularımızın bu alâkasına karşılık olmak üzere bugünün imkân şartları nisbetinde birçok sürprizler ve yenilikler hazırlıyoruz. Şimdiden müjdeleriz.

ACABA KİME YARADI?...

Bayan — Nasıl bacı, karartma işine yaradı mı?..
Bacı — Hayır kuçuk hanum, ya sizin?...

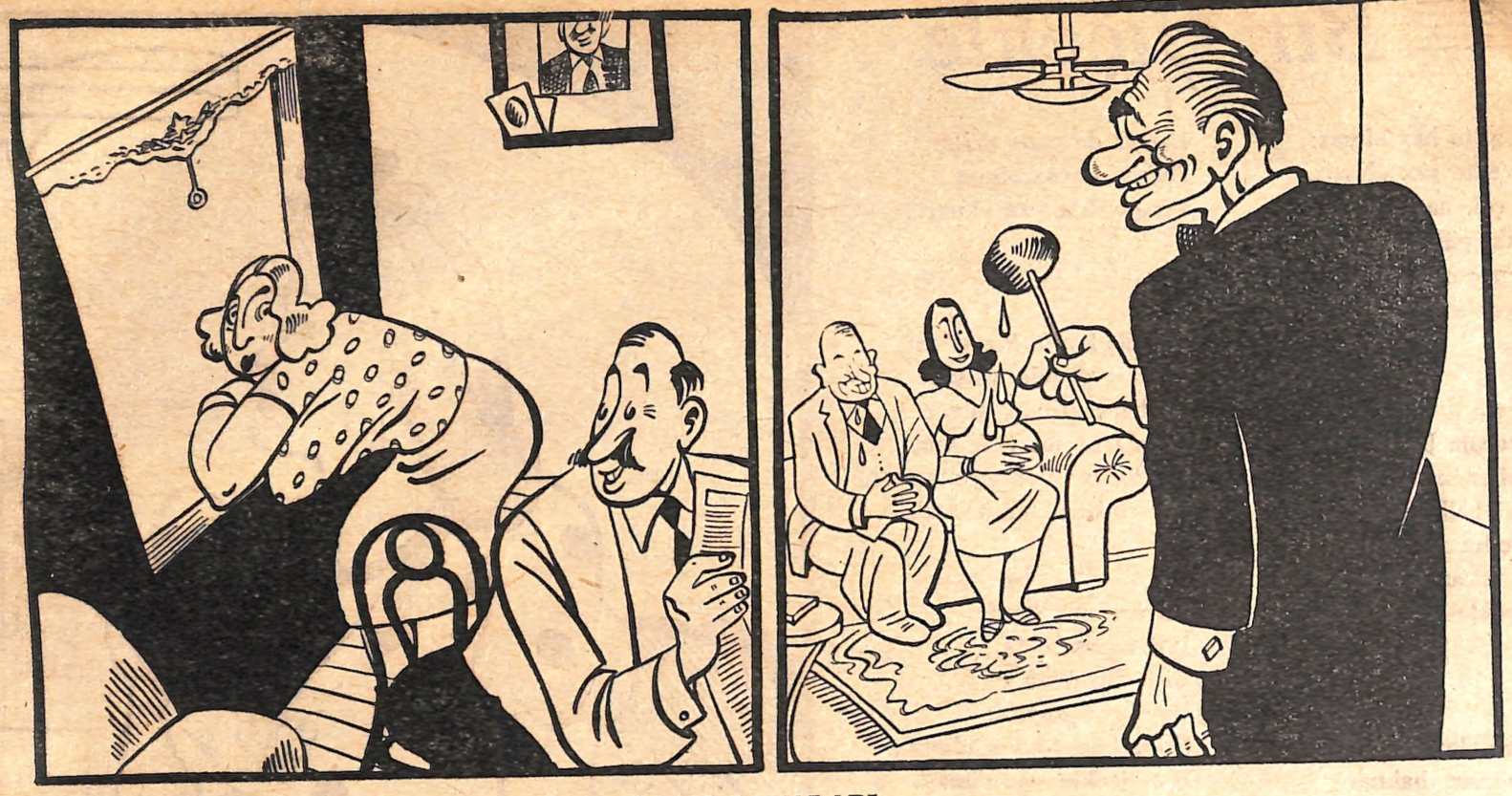

BAYRAM ŞAKALARI..

Karısı — Aç kapıyı, akrabalar Şeker Bayramını tebrike gelmişler..

Memur— Vay canına.. Aynî yardımdan 12 kilo şeker aldığımızı ne çabuk duymuşlar...

Bayram şekeri pahalılığında:

— Affedersiniz, sıra ile birer parça yalar mısınız?..

Şiir Müsabakası...

Üç Perdelik Komedi

ŞAHISLAR

NURULLAH ATAÇ — JÜRİ — ALİ AŞIR — VELİ TAŞIR —HAYRİ ŞAŞIR VESAİRE...

— Birinci Tablo —

(Hayri Şaşır top gibi sahneye girer.)

HAYRİ ŞAŞIR—Helo Boyz! Bakın gazetede ne ilân var : «Batı» mecmuası gençler arasında bir şiir müsabakası açıyor.

VELİ TAŞIR — Yes! Şiirler türkçe mi olacak?

ALİ AŞIR — Tabiî ulan...

HAYRİ ŞAŞIR — Ben bu müsabakaya gireceğim...

VELİ TAŞIR — Ben de...

ALİ AŞIR — Ben de...

HAYRİ — Üçümüz de yeni neslin en kuvvetli istidatlarıyız. Neden girmiyecekmişiz ? Hem jüride Nurullah Ataç ağabeyimiz de var. Muhakkak kazanırız...

VELİ — Çabuk, kâğıt kalem, yazalım...

HAYRİ — Dur, ben zaten yolda gelirken düşündüm..

ALİ — Ne düşündün?

HAYRİ — Müsabakaya göndereceğim şiirimi...

VELİ — Sahi mi? Oku bakayım...

HAYRİ — Tamam değil.. Şöyle bir şey:

Dereler kanlı şarkılar söylüyor.
Kanlı şarkılar söylüyor dereler.
Söylüyor kanlı şarkılar dereler.
Dereler söylüyor kanlı şarkılar.

VELİ — Harika.. Adı ne?

HAYRİ — Harp! Fakat daha düşüneceğim..

ALİ — (Kıskıs güler) Yuh be !. Düşünmeğe ne hacet ? Ben şiirimi şimdi yollıyacağım...

— İkinci tablo —

JÜRİDEN BİR AZA — Şiirler okunsun!..

REİS — İşte hepsi burada, lütfen kendiniz okuyunuz, yahut, şiirden en çok anladığında herkesin ittifak ettiği Nurullah Ataç okusun, onun tavsiyesile birinciyi seçelim.

JÜRİ — Hay hay..

AZADAN BİRİ — Ne mükâfat verilecek birinciye?

REİS — Yapı Bankasının yaptıracağı evlerden biri. Hem de genç şair senenin en kuvvetli istidadı, şiir kıralı ilân edilecek.

JÜRİ — Muvafık..

NURULLAH ATAÇ — Buldum. Harika, dâhi, fevkalâde, işte birincilik ancak buna verilir...

REİS — Sakin ol birader.

— Devamı 9 uncu sahifede —

KAZALARDA ÇOCUK SAYIMI DEVAM EDİYOR. — Gazetelerden

— Affedersiniz, yalnız üç çocuk mu yazayım..

— On gün sonra uğrayın bayım, dört tane yazarsınız..

Bir Çiçekle

Tek çeşitte haz olmaz:
Bir çiçekle yaz olmaz!..
Âşığa çok naz olmaz,
Baharda gül az olmaz,
Gençliğe garaz olmaz;
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Bilmiyorum bu iş ne:
Bize bilenen diş ne,
Hercayi belleyiş ne?..
Yemiyelim mi vişne,
Daima kiraz olmaz:
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Güzeller akın akın,
Yetişiyorlar, bakın.
Bize kızmayın sakın:
Esmer de cana yakın,
Daima beyaz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Giymiş köylü kız şalvar,
Git bu güzele yalvar...
Zevke çekilmez duvar:
Rumların da tadı var,
Her zaman namaz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Akıver her tarafa:
Biri ederse cefa,
Biri sürdürür sefa..
Bayılırım zayıfa:
Eşim hep tıknaz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

ESKİ BAYRAMLAR...

— Nereye teşrif böyle beyefendi..
— Malûm ya, bugün bayram-ı şerif.. Kayın valide ile kayın pederin elini öpmeğe gidiyoruz.

Erkek — Bugün Şeker Bayramı amma,
Kadın — Neden?..
Erkek — Öyle ya karıcığım, bu kadar
ki!...

Şakadan Felsefeler

● Ne gariptir ki kadınların çoğu sevdikleri halde sevmiyor, sevmedikleri halde seviyor görünürler.

● Aşkın verdiği ıztırapları ancak aşk tedavi edebilir.

● Aşk çok defa erkek için boyunduruk, kadın için pençe olur.

● Hiçbir kadın, başka bir kadınla samimî dost olamaz. Eğer olmuşsa mutlaka üçüncü bir kadın aleyhine ittifak yapmış demektir.

● Aşkını ve menfaatini tehlikede gördüğü zaman kadının zekâsı «dehâ» şeklini alır.

● Hayatta eğlence. saadet kuyruğunu salladığı vakit başlar.

● Bazı kafalar kapı tokmağına benzerler, istiyen çevirebilir.

● Çirkin erkeğin yüzüne gülebilmelerinden de anlaşılıyor ki, kadınlar taliin istihzasını güler yüzle karşılamasını bilirler.

● Mazisinden bahseden kadın itiraf ediyor demektir

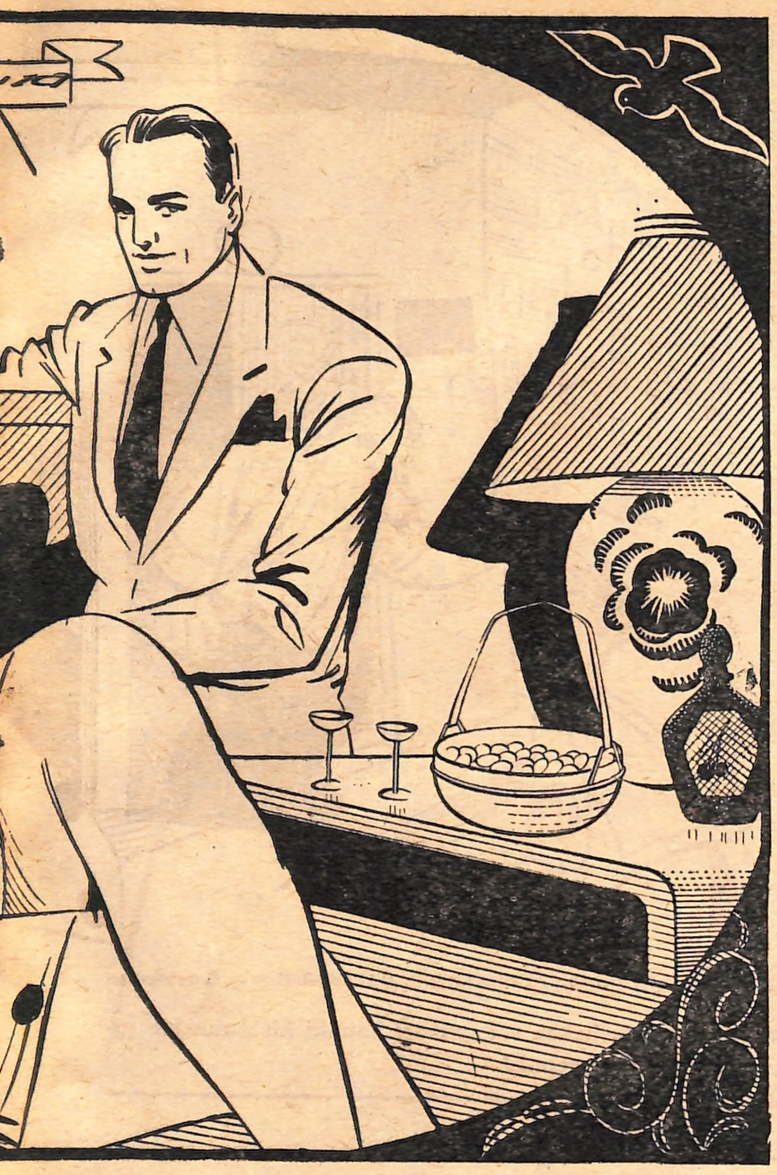

zımın tadı yok!..

raf insanda ağız tadı bırakmıyor!

Yaz olmaz!...

Taassubu bırak da,
Zevk var mı yaşamakta..
Söyle, aynı kucakta?..
Özlenilir sıcak da:
Her mevsim ayaz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Kimi pek fazla hırçın:
Sesi duyulur: Çın.. çın..
Böylelerinden kaçın!..
Özlenilir bıldırcın:
Her gün ördek, kaz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Bak sağına, soluna;
Kim çıkarsa yoluna,
Tak bir güzel koluna..
Her zaman Köroğlu'na
Bir tane Ayvaz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Yenilmez deli balı:
Ben severim uysalı;
Bırak o şirret malı..
Hava sakin olmalı:
Daima poyraz olmaz..
Bir çiçekle yaz olmaz!..

★

Sözümü aldım geri:
Seversem bin bir peri;
Kalırsın öpüp yeri,
Bir kemikle, bir deri..
Deme: «Kadın az olmaz,
«Bir çiçekle yaz olmaz!..»

Necdet Rüştü EFE

Yalancı!..

— Bu gece başıma geleni bilsen...

— Ne oldu?

— Otelde oturduğumu biliyorsun. Benimle beraber Yanbastılar da var. Yanbastı'nın bir de karısı var. Ama ne kadın azizim, ne kadın... Bir içim su... Lokman Hekimin «Ye!» dediği bir parça... Yaş yirmi, omuzlar değirmi, eller ayaklar minimini... Bir çift gözü var, insanı eritiyor.

— Korkarım âşık oldun?..

— Oldum da söz mü?. Yanıp tutuşuyorum. Bereket versin bana lâkayt kalmadı. Anlaştık.

— Oh, oh, oh...

— Dün gece geç vakit odama geldim. Bir de ne göreyim, soyunup dökünmüş yatağımda yatıyor. Fakat ben geç kaldığım için yavrucak uyuya kalmış... Gözlerimin önüne bir tablo serilmişti, seyrine doyum olmaz. Yorganı açılmış, gecelik dizlerinin üstüne kadar sıyrılmış, kollarını arkaya atmış... Aman Allah!..

— Ne yaptın?

— Ne mi yaptım? Kendi kendime: «Bu senin en yakın bir dostunun karısıdır, sana nikâh düşmez, sen yaşını başını almış bir adamsın» diye söylendim. Üstünü örttüm, parmaklarımın ucuna basarak odadan çıktım... Benim yerimde sen olsaydın ne yapardın?..

— Senin yaptığını yapardım... Yalancı!..

YENİ BAYRAMLAR...

— Nereye böyle bayım?..

— Malûm ya bugün bayram.. Kerime ile damadın elini öpmeğe gidiyoruz.

Evlilik!- Bekârlık!...

Yazan: Cemil Cahit CEM

Doğrusunu ararsanız evliliğin aleyhinde değilim. Hani, bekârlık sultanlıktır, derler ya.. Ben, bu çeşit sultanlardan nice sürünenlerini de görmedim değil. Fakat kader mi istemedi, yoksa tesadüf mü yardım etmedi, nedir... Sultanlık tahtından bir türlü inemedik. Eh, Tanrı eş dosttan razı olsun, aralarında bizi düşünüp, halimize acıyanlar da çoktu. Gerçi aralarında tek bekâr ben değildim ama, gözlerine mi batıyordum, yoksa beni kaşarlanmış bir kadın aleyhtarı, cinsi lâtif düşmanı mı sanıyorlardı? Öyle günler oldu ki, yalnız evli arkadaşlardan değil, bekârlarından da hangisine raslasam, yüzüme dik dik bakıyor:

— Sen kötüsün yahu! diyordu.

— Kötü müyüm ? Neden kötüyüm? Pek anlıyamadım..

— Yani fenasın!

— Canım, anladık ama neden fena oluyoruz?

O, yine bir propaganda nazırı ısrarile devam ediyordu:

— Halin fena.. Sararmışsın, solmuşsun, kanburlaşmışsın... Ne bileyim? Bakımsız, rahatsız, uykusuz bir halin var da...

— Allah Allah ! Halbuki pekâlâ da uyuyorum hani!. İştahım da yerinde..

Bu sözleri ha söylemişim, ha söylememişim... Hepsi bir!

— Yok yok.. İnkâr etme ! Artık şu bekârlık tak etti canına ya!..

Bu sefer de ben onun yüzüne bakıyordum:

— Ne o? Elinin altında bir şey var galiba.. Güzel mi ? Paralı mı? Tahsilli mi?

— Oh oh.. Maşallah!. Nerede bu bolluk? Öyle dört başı mamurunu ben bulsam bir dakika durmam!

Bir zaman, hemen her ahbabımla, her raslaşışımda böyle konuştuk. Arada inat edip bu konuşmayı tekrarlıyanlar olmadı değil. Lâkin bir kısmı da artık yoruldu. Uzaktan gülümsüyor, bir merhaba yapıştırıyor:

— Hâlâ bekâr mısın? diye soruyordu.

— Hâlâ!..

Sonra başını, acıklı acıklı iki yanına sallıyordu:

— Vah, vah!..

Bu konuşmayı büsbütün kısaltanlar da oldu. Uzaktan gülüp:

— Hâlâ mı? diyorlardı.

— Hâlâ!

O kadardı. O, yoluna gidiyordu, ben de yoluma...

Dedim ya Tanrı kendilerinden razı olsun, ahbaplar arasında bizi düşünenler de fazlaca... Hele bir tanesi var ki, takriben dört yıldır evlidir. Ve eş dost arasında cidden mes'ut bir yuva kurmuş olmak şöhretine ermiştir.

Bir akşam beni, ayak üstü bira içmeğe davet etti. Gittik. Birer duble sundular. Şundan bundan, havadan sudan bahsettik. Sonra o mu taşı gediğine getirdi, yoksa tesadüfen mi öyle oldu, bilemiyorum:

— Galiba sen kocayıp gideceksin bir türlü evlenemiyeceksin? dedi.

— Kader.. Alın yazısı..

Filân gibi lâflarla savuşturmak istedim ama olmadı.

— Meğer olur kadın düşmanlarından değilmişsin, dedi.

— Yok canım! Onu da nereden çıkardın? Tesadüf işte. Hem ben halimden memnunum yahu... Gerçi normali evlenmektir ama, bırak da arada bir iki benim gibi anormali de bulunsun... Sonra, dedim ya, bir şikâyetim de yok yani..

KÜÇÜK YAŞTAKİ HIRSIZ ÇOCUKLAR ÇOĞALIYORMUŞ — Gazetelerden

— Git karakola haber ver, yukarı kattaki kiracının bir çocuğu dünyaya gelmiş!..

— Tabiî, dedi. Evliliğin ne olduğunu, tadını, rahatını bilmezsin ki!

Cevap vermedim. Cesaretlendi:

— Bak meselâ, dedi. Sen midene düşkünsündür. Her şeyin iyisinden yemek istersin. Fakat ömrünce karının sana aşk ve şevkle hazırladığı bir yemek yiyebilmekten mahrum kalacaksın..

— Nasıl şey o? Tuz, biber gibi yemeğe aşk ve şevk de katılabiliyor mu?

— Alay edersin tabiî! Bilmiyorsun da ondan.. Meselâ bak şimdi bana. Birazdan evime gidince soyunurum. Karımla sofra başına geçeriz. O, benim ne sevdiğimi bilir. Özene bezene hazırlamıştır. Meselâ bu akşam patlıcan oturtması yapacaktı. Sonra bir zeytinyağlı biber dolması yapar, parmaklarını yersin.

Yemek bahisleri beni epey alâkadar eder. Tevekkeli «erkeğin aşkı midesinden geçer!» dememişler. Herhalde bunu, işin aslını bilenler söylemiş olacak.

Arkadaşım devam ediyordu:

— Bazı akşamlar, karşıki bakkaldan bir iki şişe buzlu bira aldırtırız kapıcıya.. Hasılı ne diyorum sana? O rahatı, o huzuru ve nihayet o lezzeti... Memleketin en mutena, en lüks lokantasında bile bulamaz ve o lezzetli yemekleri hiçbir yerde yiyemezsin!

Çocuk cidden inandırıcı konuşuyordu. Ağzını şapırdata şapırdata yemekleri bir tarif ediyordu ki, bayağı iştahlanmıştım.

— İyi ama her kadın seninki kadar güzel yemek pişirmesini bilir mi bakalım?

— Ah! dedi. Ah ! diyorum ya.. İşin ruhunu kavrıyamıyorsun. Benim karım mükemmel yemek pişirir demiyorum. Fakat aşk ve şevkle, severek ve istiyerek pişirir. Güler yüzile karşıma oturur. Tatlı tatlı konuşa konuşa iştahımı açar...

Ağzım açık kalmış, galiba sulanmıştı. O:

— Dur! dedi. Gel bu akşam seni yemeğe götüreyim. Eğer keyfinden parmaklarını yemezsen...

Kendi kendime düşündüm : «Patlıcan oturtması, sonra da biber dolması... Eh, elbette onun arkasından kavun, karpuz gibi bir şey de vardır.. Zaten bira da iştahımı bir açmıştı ki...

Tramvayda hep evliliğin fezailinden, nihâktaki hikmetten bahsettiğimizi söylemeğe, bilmem lüzum var mı?

Apartımanın merdivenlerini acele çıktık. O kapıyı çaldı. Ben biraz geride kaldım. Olur ya, karısı belki evlik haliledir...

Kanadın açılmasile beraber bir iki fısıltı oldu. Sonra yırtıkça bir ses:

— Ne arkadaşı, hangi yemek? dedi. Bir kere bu akşama bir lokma bir şey yok. Olamazdı da tabiî. Çünkü bugün Nonolarda idim. Hem zaten yok oturtmaymış, bilmem dolmaymış.. Beni ahçı mı aldındı? Canın pek istiyorsa sıvanır, pişirirsin.

Ve kapı küttedek burnuma kapanmasın mı? Kafamı gözümü yarmadan karanlık merdivenden aşağıya nasıl indiğimi ben bilirim. Şimdi o arkadaşımı ne zaman görsem, beni tanımamazlıktan geliyor.

Hepsi böyledir demiyorum. Bana bir kere böylesi rasladıydı... Dedim ya kader, tesadüf, filân!..

Cemil Cahit CEM

MANZUM ROMAN

— 26 —

Yazan: Necdet Rüştü EFE

— Yetmez ona bu dayak;
Çünkü: bu üçüncü kız; bu üçüncü kurbandır..
Bu kurtuluş gününü bekledim kaç zamandır:
Mahkemeye gidelim, boşanacağım ondan..
Hakkı tam üç dayaktır.. patlat; geçirme zaman!..
Sevindim meseleyi haber verdiğin için;
Vur!.. Elleri varolsun senin gibi bir gencin!..
Mümine işletiyor bu randevu yerini,
Kaçırmayım!. Oyalım onun da gözlerini!..

Polisler: «Korkmayınız.. kaçamaz; tuttuk..» dedi;
Mümine de inledi: «Ah.. hapı yuttuk..» dedi.
Otomobil ve doktor.. ayıldı zavallı kız.
Dilâver ve Mümine.. hemen iki ahlâksız
O saat çıkarıldı huzuruna hâkimin,
Kanunlar sayesinde öcü alınmaz kimin:
Hapse mahkûm oldular, atıldılar içeri,
Bütün ahlâksızların er-geç zindandır yeri.
Cefa çeken kadınlar!.. başınıza darısı:
Mahkemede boş düştü Dilâverin karısı.
Dedi:

— Oh!.. Güleceğim hayatımda bir parça!..
Ceza evine kondu azgın kurt, arap çaça.
Saf Nevin'le mert Ali döndüler evlerine.
Ana; sanki sapianmış bir hançer ciğerine,
Dedi:
— Evden kaçanın ölüm saati çalar,
Kafesten uçan kuşu atmacalar parçalar!..
Erkek gibi çalışmak istiyenler delidir,
Kızlar, her şeyden önce, ev işi bilmelidir!..
Herkes kendi işinde.. bunu anlamak gerek:
Ne erkek gibi kadın.. ne kadın gibi erkek!..
Ev vatan bucağıdır... Kadınlar onu süsler
Sokak.. o da: sınırdır.. erkek zoru göğüsler..
Fazla serbestlik.. asla.. ana bağrında ısın;
Sen sokak kızı değil; namuslu Türk kızısın!

Nevin ertesi günü göz attı gazeteye,
Döğünmeğe başladı: «Adımız geçmiş..» diye.
Ya, Ferit okuduysa.. kız kedere dalmıştı,
Ne çare; iş duyulmuş, Ferit haber almıştı.

— Sonu gelecek sayıda —

ŞİİR MÜSABAKASI

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

Hatırını kıracak değiliz ya.. Oku da dinliyelim...

NURULLAH ATAÇ — (Aşk ve şevkinden ağzından tükürüklerle karışık köpükler saçılarak okur.)

JÜRİ — Harika, bravo, mükâfatı kazandı...

REİS — Yazan kim?

NURULLAH ATAÇ — Ali Aşır isminde bir genç.

REİS — Bay Ali Aşır ittifakla senenin en kuvvetli şairi seçilmiştir. Kendisine tebligat icrasına...

— Üçüncü Tablo —

HAYRİ — (Düşünür) Ulan, nasıl da kazandı be.. Şu Ali yaman şair vesselâm...

ALİ — (Girer) Helo Boyz.. Gördünüz mü? Birinciliği aldım..

VELİ — Şaşırdık doğrusu! Ne zaman yazdın o şiiri be?

ALİ — Ulan, Hayri havadisi verirken önümde (Kutlu Bilgi) dergisinin ikinci sayısı vardı. Arka kapağında abone şartları yazıyordu.

HAYRİ — (Şaşkın) Ey?

ALİ — İşte onu tersinden başlıyarak kopye ettim!.. Bay bay!.

HAYRİ ile VELİ — ?!...

Geveze

İDAREHANE

Sahibi ve müdürü Yusuf Ziya [Yürük andır.
Diyanet işleri müşavere heyetin-[den.
Numara 71 Dilek tepe caddesi [Ankaradan idare yeri.
Abone seneliği 300 altı aylığı 150.
Her ay başında yayınlanır An-[karada.
Kutlu Bilgi.

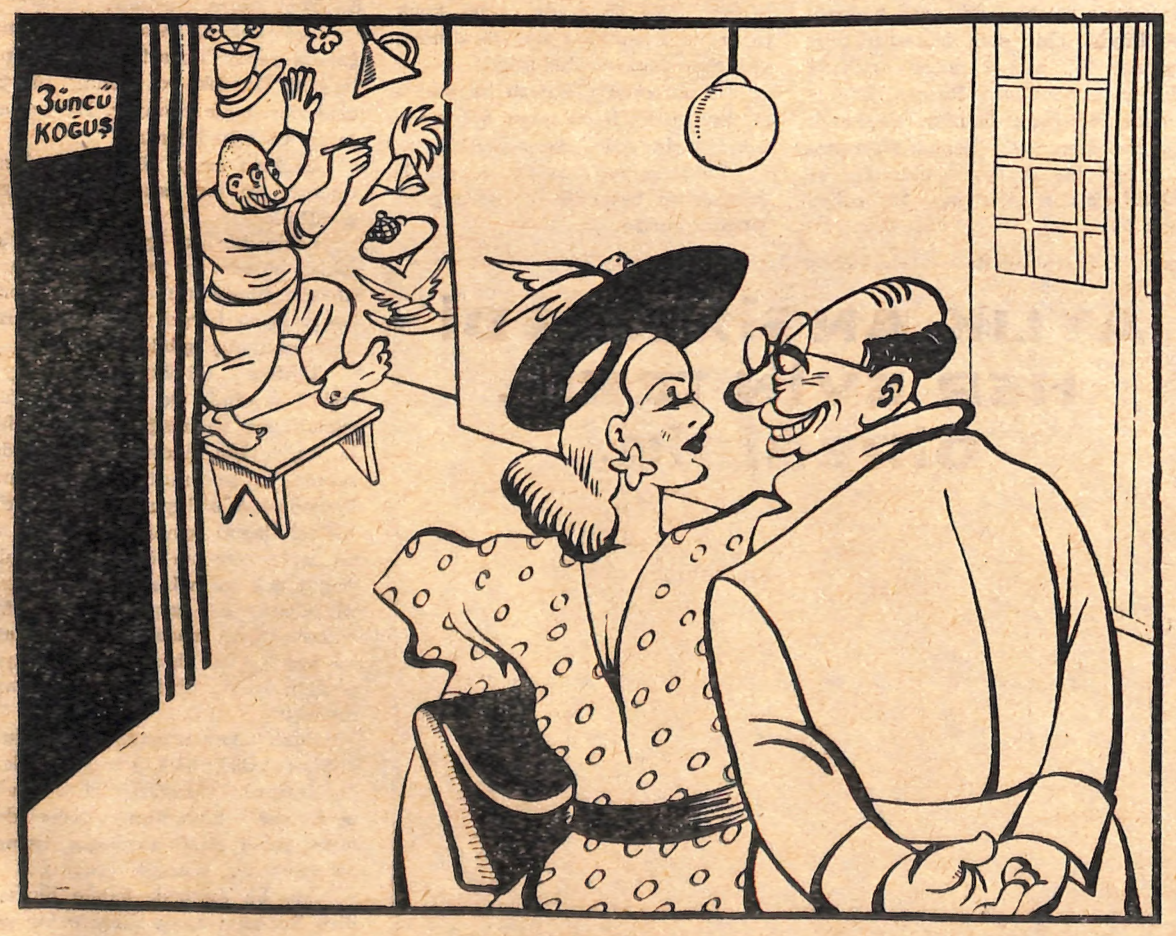

TIMARHANEDE:

— Aaa... Bizim şapkacıya bakın... Zavallıyı buraya niçin getirdiler?.,
— Yeni sonbahar şapka modelleri icat etmeğe kalkışmış da ondan!..

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 17 —

Uzun boylu delikanlı vapurun alt salonuna girince etrafına bakındı. Rezzanın karşısındaki kanapeden başka boş yer yoktu. Yürüdü ve oraya oturdu. Rezzan dikkatini büsbütün kitabına çevirdi.

Vapur kalktı, köprüden ayrıldı. Burnunu karşıki tarafa çevirdi. Kurşunî renkteki birbirine eş Romanya vapurlarından birinin yanından geçerlerken pencereden giren rüzgâr birdenbire şiddetlendi. Lâkin bu âdeta lodosun bir sürprizi olmuştu. Öyle birdenbire bir kuvvetlenme ki rüzgâr, Rezzanın okuduğu kitabın bir kaç sahifesini kapınca karşıki açık pencereye doğru fırlatacak oldu. Belki de uçup gideceklerdi. Fakat işte bu sırada uzun boylu delikanlı onları uçarken yakaladı. Rezzana verdi. Genç kadın teşekkür etti. Delikanlı ku'aklarına kadar kızardı.

Sonra biri tekrar kitabına, öteki pencereden dışarıya daldı. Gözleri sık sık birbirine takılıyordu. Böyle dakikalarda yüz kızarması tıpkı sarî bir hastalık gibi Rezzana da geçmişti. Bakışları birleştiği zaman yüzü pembeleşiyordu. Kendisinin bu halini pek çocukça buluyordu. Henüz yirmisine varmamış olmasına rağmen «Kelli felli hanımefendi» hayatına o derece alışmıştı ki şimdi bu kollej jestleri, yutkunarak teşekkürler, kızararak ve şaşırarak bakışmalar bir tuhaf geliyordu. Belki de kendi yaşındaki genç kızlar hâlâ böyle idiler. Ve hayatlarının henüz nisan günlerini yaşıyan o kızlar birdenbire güneş açmalar, birdenbire yağmurlar; birdenbire üstüste yığılan bulutlar, birdenbire masmavileşen semaları ile, yıldızlı geceleri ve çiçek kokulu rüzgârları ile tam ilkbaharlarını geçiriyorlardı. Fakat Rezzanın hayatında böyle nisan günleri ve mayıs geceleri yoktu.

O genç kızlığını hiç bilmiyordu. Hayatının daha ilk basamaklarında tesadüfler kollarına, parmaklarına, güzelliği ile meşhur göğsüne, dünyanın en ağır, en pahalı, en nadide taşlarını takmış, kendisini kalabalık bir kütlenin önünde eğildiği bir «hanımefendi» yapmıştı. Genç kızlıkla hiçbir alâkası olmıyan tek insan bu 19 yaşındaki «Rezzan Hanımefendi» idi.

Maamafih işte bugün, bu spor kıyafetli ve tek mücevheri olmıyan genç kadın, şu karşısında oturan uzun boylu çocuğun karşısında kızarıyordu işte!..

Ve anlıyordu ki, hayatının tabiî devirlerini yaşamak bir insan için ihtiyaç değil, hattâ bir mecburiyettir. Ağır tuvaletlerine ve paha biçilmiyen elmaslarına rağmen içinde, yaşamasına vakit kalmıyan genç kızlık hayatına karşı âdeta bir nostalji vardı.

.....

Üsküdara beraber çıktılar. Rezzan önde, spor ayakkabılarının içinde, çoktanberi unuttuğu mektepli kız yürüyüşile gidiyordu. Tramvay, yeryüzünde nefret ettiği üç şeyden biri olduğundan Doğancılar'a kadar yürümeğe karar vermişti.

«Büyük sütnine» için Üsküdar çarşısından portakal almak istedi. Fakat bu mevsimde portakal yoktu. İri iri, büyük şeftaliler gördü. Onlardan aldı. Manava parayı verirken başını çevirince vapurdaki genç adamla burun buruna geldi. Bir daha kızardı. Daha doğrusu ikisi birden kızardılar.

Rezzan kendisinin bu haline kızıyordu. İçinden: «71 Rezzan!.»

Dedi. 71 onun Erenköy lisesindeki numarası idi. Büyüyüp kadın olduktan sonra ne zaman bir çocukluk yapsa kendi kendine daima: «71 Rezzan!.» der ve çıkışırdı. Bu suretle yaptığının yaşına başına yakışmadığını kendisine hatırlatmak isterdi.

Buna da mecburdu. Kocası birdenbire hastalandıktan sonra o kadar geniş bir hizmetçi uşak kadrosu ve büyük bir evin idaresi üstüne kalmıştı ki, zaman zaman artık 71 Rezzan olmadığını, Rezzan Hanımefendi olduğunu hatırlıyarak kendi kendini frenlemesi lâzımdı. 71 rakamı onu birçok çocukluklardan ve çılgınlıklardan koruyan bir sihirli sayı idi.

Şeftalileri aldı. Ve yola koyuldu. Sıcaktı. Az gölgeli caddelerden geçti.

İşte uzakta park. Çocukluğunda üç sene burada, büyük sütninenin yanında kaldığı zaman aşağıdaki tahta konakta, ilk mektebe gidip gelirken çok iyi tanıdığı yollar... Geçerken bir tahtayı sürterek takırdattığı yosunlu demir parmaklıklar...

Lâkin her şeye rağmen içinde öyle bir 71 lik havası esiyordu ki yine eline bir dal alıp bunu yosunlu parmaklıklarda takırdatmak istiyordu.

Parkın arkasından kıvrıldı. İşte duvarı yıkıldıktan sonra cadde ile birleşen çoktan yıkılmış bir konağın bahçesi. Kaskatlar, sun'î mağaralar...

Gök masmavi, sakin bir öğle üstü... Birdenbire havada bir motör sesi!.. Büyük bir beyaz tayyare!..

Ve birdenbire patlıyan toplar!.. Arkası arkasına top sesleri!..

Mitralyözler!.. Semayı tarayan makineli tüfek takırtıları.. Sonra yine uçaksavar topları...

Havada zarif kadın şemsiyeleri gibi yan yana birer birer açılan bulut kümeleri...

Mitralyözler, toplar, makineli tüfekler... Ve bu arada kısık kısık çalan ve İstanbulun her tarafından yükselen canavar düdükleri!..

Ne oluyordu?.. Rezzan heyecanla etrafına bakındı ve yine arkasında uzun boylu genç adamı gördü.

Yanlarından koşarak ve düdük çalarak bir bekçi ile bir polis geçti. Memur onlara:

— Alarm düdüklerini duymuyor musunuz?.. Cadde üzerinde durmayınız... Bir yere sığınınız!.. dedi.

Bundan sonra elile ihtiyar ağaçlarla dolu, boş ve hudutsuz bir arsa gibi duran, yıkık konağın duvarsız büyük bahçesini işaret etti. Oradaki sun'î mağarayı göstererek:

— İşte, dedi, mükemmel bir sığınak... Tehlike geçinciye kadar oraya giriniz!..

Canavar düdükleri devam ediyor. Şimdi derinden derine gelen top sesleri ve mitralyöz takırtıları var!..

Rezzan büyük bahçeye doğru koştu. Kapısını bir çam ağacının yarı yarıya örttüğü mağaranın önüne gelince büyük bir tereddütle durdu.

Uzun boylu genç adam arkasından geliyordu.

Bunun üzerine Rezzan mağaraya girmedi. Kapının içinde durdu. Ve gökyüzünde patlıyarak paraşüt gibi açılan mermilerin dumanlarına gözlerini kaldırdı. Genç adam da yanında durmuştu.

Bekçi yoldan seslendi:

— İçeri girin... Orada duracak ne var?.

Kapıdan içeri süzüldüler. Canavar düdükleri uzun uzun, acı acı öttükten sonra sustular.

Nem kokan, karanlık, tabiî mağarada yapayalnızlar!.. Bekçi ve polis gitti. İlerideki yol tenha... Bir tek canlı insan görünmüyor. Herkes evlerde ve sığınaklarda...

Uzaktan uzağa gök gürlemelerini andıran ve top seslerine benziyen gürültüler...

Sanki bir an içinde bütün insanlar burada, şu mağaranın içinde, şu öğle güneşi altında uzanan bomboş yolların karşısında onları tamamile unutmuş gibiler

Tehlike düdükleri, mitralyöz sesleri arasında ve yalnız başlarına sığındıkları şu mağara onları biribirine, birkaç dakika için, son derecede yaklaştırmıştı. Âdeta mukadderatları birleşmişti. Eğer hakikî bir tehlikenin içinde iseler belki de şu anda yanyana öleceklerdi Talih onları pek garip bir tarzda, toplarla, mitralyözlerle, canavar düdükleri çalarak ayni macerada birleştirmiş ve beş dakika içinde onları ayni potanın içinde biribirile âdeta kaynatmıştı.

Buna rağmen, omuz omuza durdukları halde, hâlâ konuşmuyorlardı. Deminki canavar düdüklerinde, uçaksavar toplarının seslerinden sonra şimdi etrafa şaşılacak derecede derin bir sessizlik çökmüştü.

İşte bu sessizlik içinde birdenbire Rezzanın ayağı dibinde bir şey kımıldadı.

Dalgın bulunan genç kadın sıçradı. Ve küçük bir çığlık kopardı.

— Devam edecek —

AYLIK ANSİKLOPEDİ
HER EVİN TEMEL
DİREĞİDİR.

Dördüncü sayısı çıktı

BİR HAKİKAT

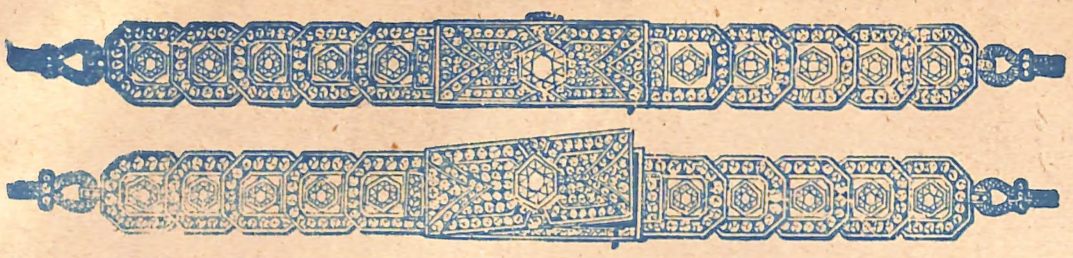

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

Senenin En Kıymetli Eseri:

SULTAN AZİZ'İN

Mısır ve Avrupa Seyahati

Osmanlı saltanatının son padişahlarından Sultan Aziz'in, meşhur veziri Keçeci zade Fuad Paşa ile birlikte yaptığı Mısır ve Avrupa seyahati, bu kitapta, içine hiç bir yalan katılmadan, en doğru tarihî kaynaklardan öğrenildiği gibi aynen yazılmıştır.

Fiatı: 200 Krş.

KUREYŞ BAKİRESİ

Üç renkli nefis bir kapak içinde büyük bir itina ile basılan bu eser: 200 kuruştur.

Satış yeri:

İst. Cağaloğlu yokuşu No. 17/1

AHMET SAİDOĞLU

KİTABEVİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

7000 SENE EVVEL

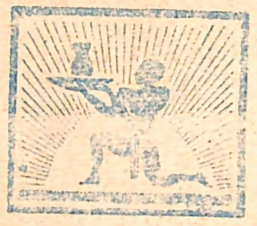

Meşur âlimlerden Dr. Huber, bizzat tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâddan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim nakletmektedir. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

ADEM İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P. K. 1853. Reçete ile satılır.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

İlân ve beyan ederim ki:

CİLD GIDASI OLAN BU BİOCEL CİDDEN ŞAYANI HAYRETTİR

Cildin yemek iktidarında olduğunu ispat ediyor.

Doktorum, bu hususi cild gıdasında mevcut olan Biocel'in büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal edildiğini söyledi. Biocel cildin derinliklerine nufuz ve genç, taze ve açık olmak için kendisine lâzım olan gıdayı temin eder. Meşhur bir Viyana üniversitesi profesörü tarafından keşfedilen bu BIOCEL (pembe renkteki) Tokalon Kremi terkibinde tam cild ensacını beslemek için icap eden miktarda mevcuttur. Akşamları yatmazdan evvel bu kremi ve sabahları da (beyaz renkteki) Tokalon Kremini kullanınız. Üç gün zarfında tenınızın gayri saf maddelerinden, yuzunuzun zayıflamış ve gevşemiş adalelerinden kurtulmağa başladığını göreceksiniz. Viyana Üniversitesi hastanelerinin birinde Prof. Dr. Stejskal tarafından 55 ile 72 yaşlarındaki kadınlar üzerinde yapılan tecrübeler neticesinde yüz buruşukluklarının altı hafta zarfında kaybolduğu sabit olmuştur.

İSTERİK KADIN

ve bir

TOY DELİKANLI

Kıvrak bir üslûp, açık ifade ile Fuad Gücüyener tarafından yazılan bu roman satışa arzedilmiştir.

Onu, bütün toy delikanlılar, kocalarını kaybetmek tehlikesine maruz bulunan kadınlar, isterik kadının nasıl bir âfet ve nasıl bir ifrit olduğunu anlamak isteyenler okumalıdır. Fiatı: 100 kuruş. Taşraya 110 kuruştur.

(Anadolu Türk Kitap Depesu).

TARİHTEN ÇİZGİLER

(İktibas hakkı mahfuzdur)

SULTAN BAYRAM TEBRİKLERİNİ KABUL EDİYOR..

— Cariyeniz Sultan Hanımefendimizin hâkipayine yüz sürerim!..
— Bakın, bakın ne işini bilir kadın? Kocasına mesnet kapmak için nerede ise yerlere yatacak!..
— Atiye Hanımefendinin göğsündeki ikinci Şefkat nişanını görüyor musunuz? Beyi Hicaz hattı inşaatına memur edileliberi hanım pek gözde!
— Şahver Hanımın libası pek güzel amma başkasının üzerinde olsaydı daha fevkalâde gözükecekti..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI
RADYOKARBON
TABLETLERI
Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası